

РЕШЕНИЕ

№ 1362

гр. София, 12.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 16.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Биляна Кирилова, като разгледа дело номер **4561** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 10а, ал. 4 вр. ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) вр. чл. 8 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС).
Образувано е по жалба на И. М. Б. Х., [дата на раждане], гражданин на Сирийска арабска република, притежаваща паспорт № 02082877, издаден на 18.01.2025 г. от компетентните органи на С., депозирана чрез пълномощник - адв. М. Н., САК, в качеството ѝ на законен представител на малолетните си деца Н. К. Х., [дата на раждане], гражданин на С., с паспорт № 02083716 издаден на 18.01.2025 г., Д. К. Х. [дата на раждане], гражданин на С., с паспорт № 02082507 издаден на 18.01.2025 г. и И. К. Х., [дата на раждане] гражданин на С., с паспорт № 02092607, издаден на 18.01.2025 г. срещу Откази за издаване на визи за дългосрочно пребиваване, визи тип „D“, издадени на 09.04.2025 г. от завеждащ Консулска канцелария в [населено място] към Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Турция по заявления за издаване на визи за дългосрочно пребиваване, подадени на 18.03.2025 г. - № 25003699 от Н. К. Х., № 25003700 от Д. К. Х. и № 25003701 от И. К. Х..

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорените откази поради противоречие с материалния закон и съществено нарушение на административно-производствените правила. Сочи се, че съпругът на жалбоподателката и баща на малолетните Н. К. Х., Д. К. Х. и И. К. Х. – гражданинът на Сирийската арабска република К. Х. К. е с предоставен хуманитарен статут в Република България и с Решение № 95 от 08.01.2025 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет му е разрешено да се събере на територията на Република България със съпругата си – жалбоподателката И. Б. Х. М., която е

майка и законна представителка на малолетните им деца Н. К. Х., Д. К. Х. и И. К. Х.. В този аспект се сочи, че издаването на визи за дългосрочно пребиваване на малолетните деца е задължително действие по прилагане на вече взетото решение за събиране на семейство. Застъпено становище за непропорционална и неоправдана намеса в правото на личен и семеен живот, гарантирано от чл. 8 от КЗПЧОС. Изложени са подробни аргументи за липса на фактически основания, обосноваващи материално правното основание, на което се е позовал административният орган - по чл. 10, ал. 1, т. 22 от ЗЧРБ, за да обоснове Отказите за издаване на визи за дългосрочно пребиваване на малолетните деца. С тези аргументи е мотивирано искане за отмяна на оспорения административен акт и връщане на административната преписка със задължителни указания по приложението на закона.

Ответникът – завеждащ Консулска служба, в Консулската канцелария в [населено място] при Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Турция не участва в съдебното производство. От процесуалния му представител (л. 99 и л. 117) е изразено становище за неоснователност на жалбата.

Процесуалният представител на жалбоподателката поддържа искането в жалбата и аргументите, с които е обосновано. Ангажира доказателства за осигурено жилище на територията на Република България, наето от съпруга и сключен трудов договор, осигуряващ необходимите средства за издръжка и на останалите членове на семейството му. Поставя акцент върху различния подход на административния орган при произнасянето по заявленията за издаване на визи за дългосрочно пребиваване на жалбоподателката – съпруга на гражданина на С. с предоставен хуманитарен статут в Република България и на родените от брака им деца. Моли съда да уважи жалбата и да върне преписката със задължителни указания по приложението на закона.

Софийска градска прокуратура не е изразила становище по жалбата и не участва със свой представител в съдебното заседание.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град, въз основа на приложените доказателства по делото и становището на страните, прие за установено от фактическа страна:

На 18.03.2025 г. в Консулската канцелария в [населено място] при Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Турция са жалбоподателката И. М. Б. Х., гражданка на Сирийска арабска република в качеството си на майка и законен представител на малолетните си деца Н. К. Х., Д. К. Х. и И. К. Х. е подала от тяхно име заявления за издаване на визи за дългосрочно пребиваване в Република България виза тип „D“. Заявленията са заведени с вх. № 25003699 (л. 12 – л. 15), № 25003700 (л. 31 – л. 34) и № 25003701 (л. 50 – л. 53).

Към всяко от заявленията са приложени изискуемите документи по чл. 19, т. 1 и т. 2 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визов режим (НУРИВОВР)

- копие на първите две страници на документи за задгранично пътуване (паспорти) - № 02083716, издаден от Сирийска арабска република – МВР – Д. на 18.01.2025 г. на името на Н. К. Х. със срок на валидност 31.01.2031 г., със снимка и лични данни (л. 29 и л. 27), № 02082507, издаден от Сирийска арабска република – МВР – Д. на 18.01.2025 г. на името на Д. К. Х. със срок на валидност 17.01.2031 г., със снимка и лични данни (л. 48 и л. 47), № 02092507, издаден от Сирийска арабска република – МВР – Д. на 18.01.2025 г. на името на И. К. Х. със срок на валидност 31.01.2031 г., със снимка и лични данни (л. 66 и л. 65),

- Решение № 95 от 08.01.2025 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 48, ал. 1, т. 3 и чл. 34, ал. 1, т. 2 от ЗУБ е разрешено на К. Х. К. да се събере на територията на Република България със своята съпруга – И. Б. Х. М. и децата им Н. Х. К., Д. Х. К. и И. Х. К. (л. 16 – л. 17, л. 35 – л. 36 и л. 54 – л. 55), копие на карта на чужденец с предоставен хуманитарен статут, издадена на К. Х. К. на 21.10.2024 г. от МВР, с

отразен адрес [населено място], Столична община, [улица] (л. 18, л. 37, л. 56), копие на нотариално заверено пълномощно, с което К. Х. К. упълномощава съпругата си И. Б. Х. М. да пътува заедно с децата им за Република България, Европейския съюз и в държави извън Европейския съюз, както и да го представлява пред Посолството на РБългария в Република Турция по повод издаването на визи за дългосрочно пребиваване в Република България на децата им (л. 19 – л. 20, л. 38 – л. 39, л. 57 – л. 58), Извлечение от семеен регистър с превод на български език, издадено от Сирийска Обединена община на 22.10.2024 г. № 56150867, област Х., [община] (л. 21 – л. 25, л. 40 – л. 44, л. 59 – л. 63), копия на Застрахователни полица за валидни медицински застраховки за периода 11.03.2025 г. – 10.09.2025 г. (л. 28, л. 46 и л. 67).

Въз основа на тези документи на 09.04.2025 г. са издадени оспорените Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване виза тип „D“ (л. 9, л. 30 и л. 49). Като правно основание за постановяването им е посочена хипотезата на чл. 10, ал. 1, т. 22 от ЗЧРБ, а в допълнителните забележки е отразено, че „Има данни, че целта на влизането му е да използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава“.

В съдебното производство от пълномощниците на жалбоподателката са ангажирани писмени доказателства - заверено копие на Трудов договор № 11 от 28.04.2025 г., сключен на основание чл. 67, ал. 1, т. 1 от КТ, между „Уинърс Строй“ ЕООД и К. К. Х. (л. 79), Договор за наем на недвижим имот от 23.07.2024 г. (л. 80 – л. 84). Като свидетел с участие на преводач от арабски език е разпитан и получилият хуманитарен статут баща на малолетните жалбоподатели К. К. Х. (л. 91-гръб).

В съдебното производство като писмени доказателства са приобщени заверено копие на Заповед №315 от 04.11.2024 г. издадена от генералния консул на Република България в Генералното консулство в [населено място], Република Турция, становища на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) и Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи, представени в съгласувателната процедура по заявленията за издаване на виза тип „D“.

В информацията, предоставена от ДАНС рег. № М – 12054 от 05.12.2025 г. (л. 120) е посочено, че малолетните и непълнолетните чужди граждани не подлежат на справочно-проверовъчни мероприятия, извършвани от Агенцията, поради което ДАНС не е представила становище по заявленията за издаване на визи на малолетните Н. Х. К., Д. Х. К. и И. Х. К..

В представената информация от Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи – рег. 536400 – 111259 от 08.12.2025 г. (л. 122 и л. 123) е посочено, че Дирекцията не участва в националното консултиране по издаване на визи за дългосрочно пребиваване, на основание издадени решения от Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет за събиране на семейства.

Така установените релевантни за правния спор факти не са спорни за страните и позволяват да се направят следните правни изводи :

Жалбата е процесуално допустима - подадена е на 17.04.2025 г., в предвидения преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК (Отказите за издаване на визи тип „D“ са връчени лично на жалбоподателката на 09.04.2025 г.), срещу подлежащи на съдебен контрол административни актове, съгласно чл. 10а, ал. 1 вр. ал. 4 вр. чл. 9а, ал. 2, т. 4 от ЗЧРБ, от надлежно упълномощен процесуален представител на законните представители на адресатите на оспорените актове. Жалбата е мотивирана с нарушения на правото по чл. 8 от КЗПЧОС, поради което отговаря на критериите на предвиденото в закона изключение по чл. 9а, ал. 2, т. 4 от ЗЧРБ.

Разгледана по същество – жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Редът и условията, при които чужди граждани пребивават на територията на Република България е уреден в Закона за чужденците в Република България. Разпоредбата на чл. 9а от ЗЧРБ регламентира както видовете издавани визи за пребиваване на територията на страната, така и органът, който е компетентен да ги издаде – съответното дипломатическо или консулско представителство на Република България, съгласно чл. 9 от Закона и чл. 10, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визовия режим (НУРИВОВР).

По силата на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, оправомощени от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерство на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и органите за граничен контрол при условия и по ред, определени с Наредбата по чл. 9е, ал. 1, могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците – за анулиране и отмяна на визи.

Оспорените Откази са издадени от компетентен орган – завеждащ консулска служба в Консулска канцелария в [населено място] при Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Турция. Със Заповед № 95-00-26 от 16.01.2025 г. на министъра на външните работи, на основание чл. 34 и чл. 29а, ал. 2 от НУРИВОВР (л. 72) на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на Република България е предоставено правомощие да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които могат да съставят, подписват и връчват (съобщават) на заинтересованите лица формулярите по образец, съгласно Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 и Приложение № 8 към чл. 34, ал. 2 от НУРИВОВР. Със Заповед № 315 от 04.11.2024 г. (л. 70 – л. 71), издадена от генералния консул на Република България в Генералното консулство в [населено място], на завеждащия консулска служба в Консулска канцелария в гр- Б. са делегирани правомощия по чл. 34 от НУРИВОВР.

Спазено е изискването за форма – оспорените Откази за издаване на виза тип „D“ са обективирани върху стандартни формуляри за уведомление и обосновка на Отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза, и съдържат всички реквизити, отразени в Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР, изискуеми и съгласно общите правила, визирани в чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК.

Заявленията, подадени от жалбоподателката като законен представител на малолетните си деца съдържат фактическите основания, посочени в чл. 24, ал. 1, т. 13 от ЗЧРБ – член на семейство на чужденец, получил разрешение за продължително или за постоянно пребиваване, или чужденец, получил международна закрила – когато документите, удостоверяващи семейните връзки и правото на издръжка са признати или допуснати за изпълнение от българското законодателство. По делото не е спорен и фактът, че съпругът на жалбоподателката и баща на малолетните деца е с предоставен хуманитарен статут в Република България и с влязло в сила решение на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет № 95 от 08.01.2025 г. му е разрешено да се събере със съпругата и децата си на територията на Република България.

Разпоредбата на чл. 27, ал. 6 от НУРИВОВР задължава консулските длъжностни лица да извършат проверка на декларираните от заявителите данни преди да вземат решение по Заявлението за издаване на виза. В конкретния казус от представените информации от Държавна агенция „Национална сигурност“ и Дирекция „Миграция“ е видно, че същите не са предоставяли становища и не са участвали при провеждане на съгласувателната процедура по чл. 30 от НУРИВОВР.

В разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 1 – т. 26 от ЗЧРБ законодателят лимитативно е посочил основанията при наличието на които компетентните органи са овластени да откажат издаване на

виза или да разрешат влизане на чужденец в РБългария. В конкретния казус Отказите за издаване на визи са мотивирани с основанията по чл. 10, ал. 1, т. 22 – има данни, че целта на влизането му е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава. Липсва фактическа обосновка на така възпроизведеното основание за отказ в оспорения административен акт.

Представените в съдебното производство доказателства от пълномощниците на жалбоподателката - Трудов договор на съпруга и баща на малолетните заявители, удостоверяващ трудовата му ангажираност на територията на страната и размера на доходите, които получава, сключен договор за наем на жилище, което да обезпечи пребиваването на семейството, а и свидетелските показания на свид. К. Х. дават основание на настоящия съдебен състав да приеме, че оспорените Откази за издаване на визи за дългосрочно пребиваване като незаконосъобразни, с оглед несъответствието им с изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, следва да бъдат отменени. При признатите и проверени семейни връзки между жалбоподателката и получилият хуманитарна закрила неин съпруг – К. Х. в производството проведено от Държавната агенция за бежанците, включително и установените условия на пребиваване на територията на страната и възможностите за издръжка, приложими са разпоредбите на чл. 34, ал. 7 от ЗУБ и чл. 8, ал. 5 от ЗЧРБ, които предвиждат обвързана компетентност на дипломатическите и консулски представителства при преценката относно основанията за издаване на визи и съобразяване с признатото право на събиране на семейство.

Липсата на фактически основания, с които е обосновано приложението на цитираната в обжалваните Откази за издаване на виза хипотеза на чл. 10, ал. 1, т. 22 от ЗЧРБ дава основание на настоящия съдебен състав да приеме за основателни възраженията в жалбата за нарушение на гарантираното от чл. 8 от КЗПЧОС право на личен и семеен живот. Приложимите норми на Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 г. относно правото на събиране на семейство предвиждат, че държавите членки могат да отхвърлят заявление за влизане и пребиваване на членове на семейство на основания, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве – чл. 6, § 1. В конкретния казус такива не са посочени от административния орган. Изложеното обуславя материалната незаконосъобразност на оспорените откази, по смисъла на чл. 146, т. 4 от АПК, а и несъответствието им с предвидената в закона цел, което е самостоятелно основание за отмяна по смисъла на чл. 146, т. 5 от АПК, доколкото постановеното решение за събиране на семейство предпоставя съгласно разпоредбата на чл. 2, б. „г“ от Директива 2003/86/ЕО – влизане и пребиваване на територията на държавата – членка на членовете на семейството на гражданина на третата страна, пребиваващ на законно основание в тази държава – членка с единствената и основна цел – да се съхрани единството на семейството, независимо от това дали семейните връзки са възникнали преди или след влизането на това лице на територията на държавата – членка.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав счита, че оспорените откази следва да бъдат отменени, а преписката върната на административния орган за ново разглеждане на заявленията за издаване на визи за дългосрочно пребиваване, визи тип „D“, подадени на 18.03.2005 г. от Н. К. Х., Д. К. Х. и И. К. Х. в Консулската канцелария в [населено място] към Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Турция от законната им представителка - жалбоподателката И. М. Б. Х.. При новото разглеждане административният орган следва да извърши проверка на всички конкретно посочени факти в заявленията – адресът, на който е регистриран бащата в [населено място], както и адресът, на който се намира жилището, предмет на сключения Договор за наем, както и работодателят, при който е заявено, че полага труд, регистрирано ли е трудовото правоотношение в съответната ТД на НАП, изплащано ли е

посоченото възнаграждение.

Мотивиран от изложеното, и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И. М. Б. Х. [дата на раждане] , гражданин на Сирийска арабска република, притежаваща паспорт № 02082877, издаден на 18.01.2025 г. от компетентните органи на С., депозирана чрез пълномощник - адв. М. Н., САК, в качеството ѝ на законен представител на малолетните си деца Н. К. Х., [дата на раждане] , гражданин на С., с паспорт № 02083716 издаден на 18.01.2025 г., Д. К. Х. [дата на раждане] , гражданин на С., с паспорт № 02082507 издаден на 18.01.2025 г. и И. К. Х., [дата на раждане] , гражданин на С., с паспорт № 02092607, издаден на 18.01.2025 г. **ОТКАЗИ за издаване на визи** за дългосрочно пребиваване, визи тип „D“, издадени на 09.04.2025 г. от завеждащ консулска служба „Консулска канцелария“ в [населено място] към Генералното консулство на Република България в [населено място], Република Турция по Заявления за издаване на визи за дългосрочно пребиваване, подадени на 18.03.2025 г. - № 25003699 от Н. К. Х., № 25003700 от Д. К. Х. и № 25003701 от И. К. Х..

ВРЪЩА преписките на административния орган за ново произнасяне по Заявленията за издаване на визи за дългосрочно пребиваване, подадени на 18.03.2025 г. - № 25003699 от Н. К. Х., № 25003700 от Д. К. Х. и № 25003701 от И. К. Х., при спазване на указанията по тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: